

VALOKEILA

XXVIII OULUN KANSAINVÄLISEN LASTEN- JA NUORTENELOKUVIEN
FESTIVAALIN VIRALLINEN ÄÄNENKANNATTAJA

Punk, pojat, rakkaus!

LUE LISÄÄ TAKASIVULTA!

PÄÄKIRJOITUS

Festareille!!!

Ihmiset tuuppivat toisiaan. Puhkeen sorinaa, joka vaimeene samalla, kun valot hiljalleen tyyntyvät. Lyhyt tyhjä hetki, ja sitten... On elokuvan aika.

16. – 22.11.2009 vastaavalaisiin elämyksiin on tavallista paremmat mahdollisuudet. Tuolloin järjestetään Oulun kansainvälinen lasten- ja nuorteneelokuvien festivaali, jolloin esitetään elokuvia, joihin et teattereiden vakio-näytännöissä törmää.

Elokuvfestivaalit eivät elä ilman sanaa. Luet paraikaa festareiden virallista äänenkannattajaa Valokeilaa, jota toimittavat Valveen sanataidekoulun harrastajat. Valokeilassa julkaistaan arvosteluja, haastatteluja sekä elävään kuvaan liittyviä ajatuksia. Mikä oiva tilaisuus ottaa selvää, mitä nuoret ja lapsiyleisö oikeasti ajattelevat festivaalien elokuvista!

Kaivakaa kaverin kännykkänumerot tai perheen seinäkalerit esille ja menkää yhdessä elokuviin! Tällaisia elämyksiä Oulussa tarjoillaan vain kerran vuodessa.

ANU KOKKONEN

Valokeila-lehden päätoimittaja
Valveen sanataidekoulun opettaja

Lisätietoja elokuvafestivaalista:
www.ouluelokuvakeskus.fi/lef

Valveen lipunmyynti:
(08) 55847500
Hallituskatu 7

VALOKEILASSA

Kamppailua mustan magian maailmassa

30-vuotinen sota kurittaa 1600-luvun Eurooppaa. Saksalainen orpopoika Krabat (David Kross) harhailee näkkiintyneenä talven kourissa vailla suuria selviytymisen mahdollisuuksia. Enneunen johdattamana hän hakeutuu myllylle ja saa sieltä työtä vastaan ylöspidon. Hän ei arvaa, että myllytöiden lisäksi hän sokeentuu samalla mustaan magiaan.

Elämä myllyllä osoittautuu kamppailuksi elämän ja kuoleman välillä. Mylläri, jota kutsutaan Mestariksi, pakottaa Krabatin ja 11 muuta ”opetustaan” raatamaan päivästä toiseen orjina. Tunnelma myllyssä on väkivaltainen ja levoton. Pian Krabatille selviää, että mylläri on tehnyt paholaisen kanssa sopimuksen, jossa jokainen nuorukainen uhrataan vuoron perään. Kuka onkaan seuraavana vuorossa?

Arjen kamppailua rytmittävät mustan magian rituaalit ja jatkuva pelko. Kontaktit ulkoma-

ilmaan ovat vähäisiä, ja rakkaus lähikylän tyttöihin yritetään kieltää heilojen surmaamisen uhalla. Kertojan ääni rytmittää karmea tarinaa taidokkaasti, ja näyttelijät onnistuvat roolityönsään hyvin.

Mustan myllyn mestarin ongelmakohtana on sen tietty monotonisuus: synkkä arjen taisto ei juuri hengähdyshetkiä katsojalle tarjoa, joten paikoin elokuva on raskasta katsottavaa. Sen pelastaa kuitenkin hyvä henkilöohjaus sekä vahva visu-

aalisuus: kaikessa synkkyydessään elokuva on värikylläistä, kaunista katsottavaa.

Fantasiaelokuva Mustan myllyn mestari (saks. Krabat) pohjautuu Otfried Preusslerin samannimiseen kirjaan.

ANU KOKKONEN
Sanataideopettaja

Marco Kreuzpaintner: Mustan myllyn mestari, Saksa, 2008, 120 min, (K14)

Esitykset:
Plaza 5,
ke 18.11, klo 13.00
pe 20.11, klo 17.00
la 21.11, klo 18.00

Mylläriellä on synkkiä salaisuuksia.

LEFFA-ARVIO

Rakkautta ja kaottista komediaa

Mitään aivan tällaista en ole koskaan nähnyt. Rasmus Merivoo ohjaama, virolaisvenäläinen Pinokkion poika (2009) tulvi tuttujen tarinoiden elementtejä, kaaosta, komediaa ja mutkat suoriksi oikovia juonenkäännteitä.

Elokuva alkaa, kun muuan Maria hedelmöityy taikasemenestä ja synnyttää puisen pojan,

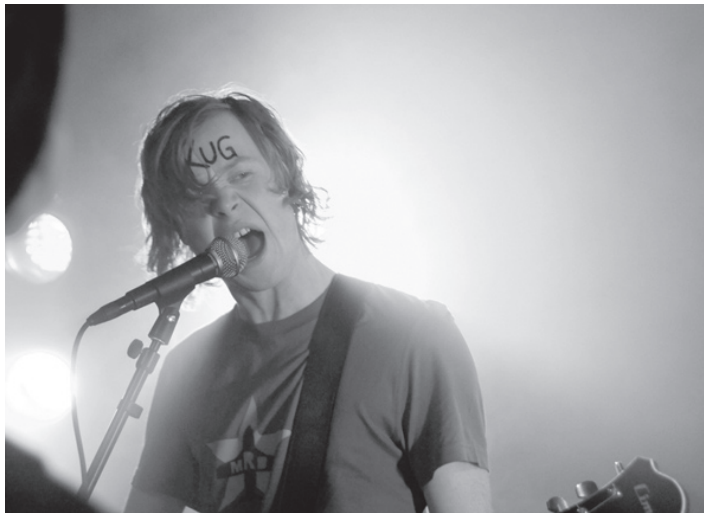
Buratinon. Kasvaessaan tämä näyttää tavalliselta, mutta on erikoisella tavalla puoliksi ihminen, puoliksi puu. Buratino päätyy osaksi pahansuovan pohatan maailmanvalloitus suunnitelmia ja tapaa tämän kauniin sinihiuk-sisen tyttären, Malvinan.

Kenties eniten Pinokkion poika on kerännyt elementtejään Alexey Tolstoy lastenkir-

jasta The Golden Key (1883), joka on hyvin tunnettu entisen Neuvostoliiton alueella. Eri tarinoiden aineksia elokuvassa todella riittää, sillä lopulta itse Pinokkio laulaa rakkauden ja erilaisuuden hyväksymisen mahdollisuudesta.

ANNA ANTONEN Vastaava sanataideopettaja

Rasmus Merivoo: Pinokkion poika, viro/Venäjä, 2009, 78min, (K13)
Esitykset: Plaza 4, ke 18.11, klo 13.00
Plaza 5, la 21.11, klo 16.00

Jarle kohtaa yllättävän rakkauden.

It's all about Yngve

Kaksi poikaa suihkussa pidättämässä henkeään. Näin alkaa itse tarina norjalaisessa elokuvassa Rakkaani Yngve, joka on vuoden 2008 tuotantoa. Elokuvan on ohjannut Stian Kristiansen ja se pohjautuu Tore Renbergin samannimiseen kirjaan vuodelta 2003.

Elokuva kertoo nuoruuden valinnoista ja niiden vaikeudesta. Päähenkilö Jarle Klepp on 17-vuotias stavangerilainen nuori, jolla asiat ovat täysin kohdallaan. Hän soittaa maailman siisteimmässä punk-bändissä, Mattias Rust Bandissa, ja hänellä on maailman ihanin tyttöystävä Katrine. Kunnes Yngve astuu kuvioihin.

Yngven erilaisuus alkaa kiehtoa Jarlea tavalla, joka hiljalleen vetää häntä kauemmas entisestä

elämästään. Yrittäessään pitää kiinni Katrinesta ja bändistään hän huomaamattaan polttaa siltoja takaansa. Kaikki alkaa johdattaa häntä kohti Yngveä. Jarlen itsensä etsiskeleminen sijoittuu kuitenkin huonoon ajankohintaan, sillä Mattias Rust Bandin ensimmäinen keikka on jo nurkan takana ja hänen suhteensa Katrineen alkaa rakoilla oman poissaolevuutensa vuoksi. Luopuuko hän todellakin kaikesta, mitä hänellä on, Yngven vuoksi?

Elokuva todellakin oli ennalta arvaamaton, eikä se vastannut odotuksiamme. Elokuvan kuvauksen perusteella odottelimme suloista hömppäkomedialla, ja toisaalta olikin hyvä, etteivät ennakkoodotuksemme toteutuneet.

Ehkä juuri siksi elokuvan jälkeinen olo oli positiivisella tavalla hämmentynyt.

Rakkaani Yngve oli mukana-satempaava, ja se herätti tunteita. Välillä tekikin mieli heittää televisiota porkkanalla. Jarlen salailu ahdisti: kieltämällä itsestäänselvyksiä hän sai lopulta aikaan pahan mielen kaikille. Toisaalta heräsi suuri myötätunto Jarlea kohtaan, sillä asiat alkoivat kasaantua vain hänen harteilleen ja lopulta siten räjähtivätkin käsiin.

Vaikka elokuva sijoittuikin 80-luvun lopulle, se kertoo silti ajattomalla tavalla tänä päivänäkin tärkeistä asiasta. Nuorten identiteettikriiseistä kertovia elokuvia on varmasti miljoona, mutta tämä elokuva on silti ehdottomasti ainoa laatuaan. Se hurmaa omalla, suhteellisen karulla tavallaan, ja siitä voi aistia vilpittömän aitouden.

Rakkaani Yngve sai meidät miettimään, kauanko itse jaksaisimme Jarlen tilanteessa pidättää hengitystämme.

MERVI MIKKONEN
ANNI RAJANIEMI
Sanataide ryhmä
Kamelleonti

Stian Kristiansen:
Rakkaani Yngve,
Norja, 2008, 99min
(K13)

Esitykset:
Plaza 4, ke 18.11 klo 19.00
Valvesali, pe 20.11. klo 20.30

TIEDOTUS

FESTIVAL 09 GOES RAP!

Tänä vuonna otetaan nuoret huomioon! Laajan nuortenelokuvatarjonnan lisäksi festivaali järjestää ikärajattoman ja päihtettömän rap-keikan **keskiviikkona 18.11. klo 19.30** alkaen Kulttuuritalo Valveella. Esiintyjinä: räppärit Sana & Femme Fatale sekä Pojo. **Keikalle on vapaa pääsy!** Tervetuloa!

Lasten- ja nuortenelokuva-festivaalien maskotin virallista Vilma-leivosta on saatavana Valveelta kahvila Mintusta lauantai- ja sunnuntai-iltoina 7.11. lähtien tapahtuman loppuun saakka. **Tervetuloa maistelemaan herkullista Vilma-leivosta!**

TOIMITUS

Päätoimittaja: Anu Kokkonen
Toimitus: Iida Ahonen, Anna Anttonen, Anu Kokkonen, Mervi Mikkonen, Anni Rajaniemi, Mari Hakala
Taitto: Janne Putikka
Painopaikka: Kulttuuritalo Valve
Julkaisija: Valveen sanataidekoulu ja Oulun kansainvälinen lasten- ja nuortenelokuvien festivaali
Painos: 500 kpl

ELOKUVISSA

Pala kiellettyä hedelmää

Dome Karukosken ohjaama Kielletty hedelmä kertoo kahdesta vanhoillislestadiolaisesta työstä, Raakelista ja Mariasta, jotka ovat kasvaneet suuressa perheessä sääntöjen ja rajojen keskellä. Suurkaupungin elämä ja vapaus vetävät tyttöjä puoleensa, ja he lähtevät kesäksi Helsinkiin irtaantumaan perheen kirkollisesta kasvatuksesta.

Elokuvan aihe on piristävän uusi eikä lainkaan loppuun

kulutettu. Uskontoa ei käsitellä paljon elokuvissa, ehkä osaksi siksi, että sen kuvitellaan olevan pitkästyttävä aihe. Kielletty hedelmä osoittaa ennakkoluulon vääräksi.

Nuoret näyttelijät onnistuvat hyvin ja samaistuvat hahmoihinsa erinomaisesti. Dialogi on paikoitellen hieman töksähtelevää, mutta se ei vaikuta elokuvan kulkuaan.

Hyvän mielen elokuvaksi Kiellettyä hedelmää ei voi sanoa,

mutta se ei vaadi katsojalta liikaakaan. Elokuva on kuvattu osaksi Limingassa, ja siitä oli hauskaa löytää paikkoja, joissa itsekkin on käynyt. Kielletty hedelmä on todellakin näkemisen arvoinen elokuva.

IIDA AHONEN
MARI HAKALA
Sanataideryhmä
Kamelleonti

Dome Karukoski: Kielletty Hedelmä,
Suomi, 2009, 110min (K11)
Esitykset: Plaza 4, to 19.11. klo 13.00
Plaza 1, pe 20.11. klo 13.00
Plaza 4, la 21.11. klo 16.00